

Meditatie zondag 12 april 2020 over Johannes 20:19-23

Broeders en zusters in Christus,

Het is een ongekend vreemde situatie waarin we ons deze Paasdagen bevinden. We zingen niet samen in een volle kerk de Paasliederen, maar thuis. En thuis ervaart u nu allemaal hoe het is om niet naar de kerk te kunnen. Sommige ouderen en chronisch zieken in onze gemeente weten al langer hoe dat is. Zij weten ook dat er niets gaat boven echt contact. Waarin je elkaar kunt zien, kunt ontmoeten en aanraken. Dat is nu anders. We zijn stilgezet. En zo, stilgezet, komen we bij God, op Zijn dag, de zondag, de dag waarop Jezus is opgestaan uit de dood. En waarover zullen we het op dit Paasfeest, dat overschaduw wordt door het coronavirus, hebben? Over wat dit virus met God te maken heeft? Dat zou kunnen! Toch wil ik het daar niet over hebben. Nee, Jezus die als de Levende in ons midden komt, staat in het centrum

Dat gebeurt op eerste Paasdag in Jeruzalem. Het is laat in de avond. De deuren zitten dicht. De discipelen zitten achter gesloten deuren. Er heerst een sfeer van verdriet en angst. En dan verschijnt Jezus, gaat in hun midden staan en spreekt met hen. Ik denk dat het hen overvallen is. Waar ze ook mee rekenden. Niet met het feit dat de opgestane Heere in hun midden zou verschijnen.

Jezus staat in hun midden. Hoe beleven wij dat eigenlijk? Want je kunt Johannes 20 natuurlijk lezen als een geschiedenis en een ontroerend getuigenis van Jezus' opstanding lang geleden. Maar dat is voor Johannes veel te weinig. Hij is in zijn evangelie steeds bezig om ons als het ware in de kring rond Jezus te trekken. Dat doet hij hier ook. Want dat woord 'discipelen' gebruikt Johannes altijd voor een bredere kring dan alleen de leerlingen van het eerste uur. Hij ziet in die leerlingen de gemeente van Christus. Daarom geldt dit woord ook ons. De opgestane Heiland komt daarmee dus ook in ons midden staan. En alles wat Hij zegt tot Zijn discipelen, zegt Hij ook tegen ons. Zullen we daarom ons hart openstellen en luisteren wat Hij ons hier en nu zegt?!

Opeens is Jezus daar, door gesloten deuren heen. Die vormen geen blokkade voor Hem, want Hij komt uit een andere dimensie. Hij is niet meer aan tijd en plaats gebonden. Dit zegt ons meteen heel veel over wie Jezus is als de opgestane Heere. Hij is niet iemand anders, maar nog steeds Jezus zoals Hij was voor Zijn opstanding. Hij is het, maar toch anders. Hij heeft immers een lichaam ontvangen dat niet langer gebonden is aan de aardse wetten en beperkingen. Hij heeft een verheerlijkt lichaam. Hij deelt na Zijn opstanding voluit in de hemelse heerlijkheid. Wat betekent dat voor Zijn discipelen? Dat zien we hier! Voor Hem die nota bene de deur van de dood en het graf heeft opengebroken zijn gesloten deuren geen belemmering. Hij komt gewoon in het midden van Zijn discipelen.

Leerlingen die, op die avond van de eerste Paasdag, uit angst voor de Joden achter gesloten deuren zitten, schrijft Johannes. Uit angst voor met name de Joodse leiders die samen met de Romeinen Jezus aan het kruis hebben laten hangen. En wat zij met Jezus gedaan hebben, kan ook hen als Zijn volgelingen treffen. Vandaar die angst. Terwijl ze weten dat de Heere Jezus al is opgestaan. Maar de dreiging van de Joden is voor hen veel reëler dan de bescherming door de levende Heere. Ziet u hoe volgelingen van Christus in zichzelf zijn. Bange discipelen voor wie het maar geen Pasen wil worden. Gelukkig maar dat de Heere Jezus na Zijn opstanding nog veertig dagen gebleven is om hen op te zoeken. Dat doet Hij als eerste. Want hoe zullen zij getuigen van Hem kunnen worden? Dat kan alleen als Jezus zelf hen zegt: 'Hier ben Ik'. Zo komt Jezus in hun midden!

Wat een geweldige gebeurtenis, ook voor ons. Want dit betekent dat de Heere Jezus ook naar ons toe geen last heeft van dichte deuren waarachter wij ons verbergen uit angst voor wat ons kan bedreigen. Die angst kan er zijn in ons bestaan. De angst om besmet te worden met het coronavirus. Het noodzaakt ons om zoveel mogelijk binnen te blijven achter gesloten deuren. Misschien bent u

bang voor de toekomst. Hoe zal het allemaal gaan met uw bedrijf en met uw baan?! Je bent wellicht bang voor je huwelijk dat zo stroef loopt. Zal het standhouden? En jij als jongere, je bent misschien bang dat je een toets niet haalt? Ja, wat kan angst voor het leven, maar ook angst voor de dood je in zijn greep hebben. Het kan zo doods zijn en dicht zitten bij je naar God en naar de ander. Met de angst die rondspookt in je ziel, met je ongeloof en twijfel leef je binnen de muren van je hart. Hoe kan opgestane Heiland ooit bij je binnenkomen denk je wellicht. Het wil maar geen Pasen worden!

Maar dan klinkt vanmorgen het evangelie tot u, jou en mij. Voor de Heere Jezus is geen angst te groot, geen bedreiging te sterk, geen deur te dicht en geen muur te dik. Zelfs als wij bewust of onbewust de deuren van ons hart voor Hem dicht houden, is dat voor Hem geen blokkade. Hij leeft en wil ook in ons leven in het midden staan. Want Hij heeft de dood overwonnen, het kwaad en de boze verslagen. Hij kan elke angst en bedreiging in ons leven aan. Is dat niet een bevrijdende boodschap, om je steeds weer eigen te maken in het geloof?

‘Jezus komt en staat in hun midden en zegt’. Ja, wat zal Hij zeggen? Reken er maar op dat de discipelen hun hart vastgehouden hebben. Ze hadden immers gefaald. Ze waren Hem ontrouw geweest. Ze hebben Hem verlaten toen Hij veroordeeld en gekruisigd werd. Wat kan Jezus anders doen dan hen bestraffen en verwijten. Ik kom alleen zeggen, dat Ik definitief afscheid van jullie neem. Ik heb het voorgoed met jullie gehad. Dat zou meer dan terecht zijn, denkt u niet?!

Des te wonderlijker is het om te horen wat de Heere Jezus zegt. Want er klinkt geen verwijt uit Zijn mond en geen veroordeling. Hij zegt: ‘Vrede zij u!’ En vrede, shalom, is in de Bijbel meer dan de afwezigheid van oorlog. Het is een woord dat de situatie aanduidt waarin alles goed is. Het is goed tussen God en ons, het is goed tussen elkaar, het is goed tussen ons en de schepping. Er is harmonie en recht! Vrede zij u! Het was de gebruikelijk groet onder de Joden. Maar dan is zo’n vredegroet niet minder, maar ook niet meer dan een goede wens. In Jezus’ mond is het echter geen goede wens, maar proclamatie. Jezus kondigt de grote vrede af: de verzoening met God, de vergeving van alle schuld en vijandschap, van ontrouw en falen. Hij kan en mag dit afkondigen. Want Hij heeft Zelf die vrede bewerkt en verdiend. Gekocht met Zijn bloed toen Hij in het midden hing aan het kruis op de Goede Vrijdag. Ja de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, zei de profeet Jesaja.

In deze korte en krachtige groet ligt heel het evangelie voor de discipelen opgesloten. Als Jezus zegt: ‘Vrede zij u!’, dan zegt Hij niets anders dan: jullie zijn Mij ontrouw geworden, jullie konden en wilden Mij niet volgen, dienen en liefhebben. Maar nu is alles goed. Ook die zonden van ontrouw en ongeloof, van verzet en weerstand tegenover Mij, heb Ik gedragen aan het kruis en achtergelaten in het graf. Ik veroordeel jullie niet, maar geef jullie Mijn vrede.

Zou de Heere Jezus, dat ook tegen ons zeggen, vandaag? Als Hij in ons midden komt, heeft Hij ook met ons een hele mand appels te schillen, denkt u niet? Als je ziet op je ontrouw tegenover Hem. Als je beseft hoe vaak je Hem naar de rand en zelfs over de rand van je bestaan duwt. Omdat Zijn aanwezigheid je niet zo goed uitkomt. Toch komt Jezus in Zijn diepe liefde en trouw tot ons en is Zijn eerste woord: ‘Vrede zij u!’ Niet omdat wij het ernaar gemaakt hebben, maar omdat Hij aan het kruis die vrede gemaakt heeft. ‘Vrede zij u!’ Een heerlijk woord om er je hart aan op te halen als schuld, angst en onzekerheid je leven beheerst.

Maar het is ook een woord waarvan de discipelen zouden kunnen denken: is dit wel waar of dromen wij gewoon? Daarom spréekt Jezus niet alleen, maar laat hen ook iets zíen. Hij toont hun de littekens in Zijn handen en Zijn zij. Zo neemt Hij alle twijfel weg. Hij is het echt zelf. Die littekens zijn het bewijs dat Hij alles heeft volbracht in Zijn lijden, sterven en opstanding. Het is geen droom, maar werkelijkheid. Dit is bemoedigend juist als je als christen in je omgeving te horen krijgt dat de opstanding van Jezus niet meer is dan inbeelding. En soms denk je het zelf ook wel eens: Is het

allemaal wel waar, want wat zie ik van Jezus' opstandingskracht in mijn leven en in de wereld? Pasen spreekt niet vanzelf. Je kunt het niet bewijzen. Maar je mag het geloven op grond van het getuigenis dat Jezus geeft. Hij liet hun Zijn handen en Zijn zij zien. Op dit getuigenis mag mijn geloof rusten, dat Jezus werkelijk leeft.

Geen wonder dat de discipelen blij zijn als ze hun opgestane Heere ontmoeten. Nu wijkt de angst en breekt de blijdschap door. Dat kan niet uitblijven als Jezus als de Levende je tot twee keer toe met Zijn vrede begroet. Ja Hij herhaalt het: 'Vrede zij u!' Niet alleen om de discipelen er extra van te overtuigen dat Hij het is. Maar ook omdat Hij een opdracht voor hen heeft. Want na de herhaalde vredegroet zegt Jezus: 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u'. Deze woorden spreekt Jezus tot Zijn discipelen en in hen tot Zijn gemeente wereldwijd.

Wij ontvangen hier dus een opdracht. Jezus heeft Zijn vredesmissie volbracht. Maar nu roept Hij u, jou en mij op om te zorgen dat Zijn vredesmissie ten goede komt aan alle mensen die geen idee meer hebben van wat Pasen is. Dus als je leeft in geloofsverbondenheid met de Heere Jezus en Zijn vrede je bestaan beheerst. Dan blijft dat niet alleen opgesloten achter de deuren van je hart. Maar dan doet die vrede ook iets met je hele leven, met je handen, met je voeten, met je daden en met je woorden. Heel concreet! Leven vanuit de vrede van de opgestane Heere betekent dat je een vredestichter bent in je omgeving en dat je er bent voor anderen. Weet u zich geroepen. Laat jij je zenden? Je hoeft niet alleen op pad. Want Jezus geeft ons twee dingen die wij niet missen kunnen. Het eerste wat Hij geeft is: de Heilige Geest. Hij blaast op Zijn discipelen en zegt: Ontvang de Heilige Geest. Zoals God aan het begin van de schepping de mens vormde uit het stof van de aardbodem en Hij Adam de levensadem in zijn neus blies en de mens tot een levende wezen werd. Zo blaast de Heere Jezus het nieuwe leven door de Heilige Geest in Zijn discipelen. En door de bezieling en de kracht van die Geest kunnen zij en wij getuigen. Hij maakt ons geschikt om tot zegen te zijn voor anderen.

Maar Jezus geeft ons nog iets mee. Dat is de volmacht om de boodschap van vergeving te brengen in de wereld. Jezus zegt: 'Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven, als u ze toerekent, blijven ze toegerekend. Ja, als Gods gemeente de wereld ingezonden wordt om de boodschap van vergeving te verkondigen, dan mag dat met grote kracht en diepe zekerheid gebeuren. Wij mogen het doorgeven dat voor wie in het geloof met zijn of haar schuldig leven tot Jezus komt, alle zonden op grond van Zijn volbrachte werk vergeven worden. Maar ook de keerzijde is waar: Wie zich verzet en bewust Jezus' boodschap veracht en afwijst, die blijft in zijn schuld voor God staan. En zal met die schuld de Heere God onder ogen moeten komen. Duidelijk mag zijn dat het er niet om gaat dat wij zonden vergeven, maar dat wij met volmacht getuigen dat GóD dat doet bij ieder die op Hem vertrouwt. Het gaat er wel om dat jezelf leeft van die vergeving van zonden door Jezus Christus. Zo niet, dan ontvang je geen vrede met God en heb je geen toekomst bij God.

Onze vredesmissie begint met dat je zelf uit vergeving leeft en anderen vertelt dat in de opgestane Heere redding, vergeving en eeuwig leven te vinden is. Een missie die de Heere Jezus belangrijk genoeg vond om voor te sterven! Zouden wij er dan niet voor leven?! Amen